

Sygn. akt: I C 1198/17

Na rozprawie dnia 7 marca 2018 r. nie stawił się pełnomocnik powoda (...) S.A z siedzibą w B. – wniósł o przeprowadzenie rozprawy pod swoją nieobecność.

Pozwana D. A. nie stawiła się zawiadomiona w trybie art. 139 par 1 kpc, nie złożyła żadnych wyjaśnień, ani też nie żądała przeprowadzenia rozprawy w swojej nieobecności.

Odstąpiono od nagrywania na podstawie art. 157§2 KPC.

Przewodniczący ogłosił wyrok zaoczny.

Przewodniczący:

Protokolant:

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia SR Małgorzata Kłek
Protokolant:	p.o. sekretarza sądowego Żaneta Kowalska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 marca 2018 r. w K.

sprawy z powództwa (...) S.A z siedzibą w B.

przeciwko D. A.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. z siedzibą w B. wniósł o zasądzenie od pozwanej D. A. kwoty 3 742,67 zł z odsetkami umownymi za opóźnienie w wysokości dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie za okres od dnia 19.08.2017 r. do dnia zapłaty oraz obciążenie pozwanej kosztami procesu.

Podniósł, że pozwana zobowiązała się przez podpisanie weksla w dniu 21.07.2016 r. do zapłaty w dniu 18.08.2017 r. kwoty wskazanej w wekslu, tj. 3 742,67 zł. W dniu 19.07.2017r. powód wezwał pozwaną do wykupu weksla. Pozwana nie dokonała żadnej wpłaty, przy czym podpisując kalendarz spłaty rat znała wysokość zobowiązania i terminy spłat.

Pozwana D. A., zawiadomiona o terminie rozprawy w trybie art. 139§1 kpc nie stawiła się na rozprawie, nie złożyła odpowiedzi na pozew i nie zajęła stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

D. A. podpisała weksel własny in blanco (weksel - k. 5).

W dniu 19.07.2017 r. powód złożył pisemne oświadczenie o wypowiedzeniu umowy pożyczki z dnia 21.07.2016 r. nr (...) z uwagi na niepłacenie przez pozwaną zobowiązań zgodnie z ustalonym kalendarzem spłat. W oświadczeniu tym poinformował, że zgodnie z odpowiednimi postanowieniami umowy pożyczki oraz deklaracji wekslowej został wypełniony weksel in blanco i w razie nie otrzymania zapłaty w ciągu wyznaczonego 30 dniowego terminu sprawa zostanie skierowana do rozpoznania przez Sąd. W oświadczeniu wskazał, że kwota niespłaconej pożyczki na dzień 19.07.2017 r. wynosi 3 717 zł, natomiast umowne odsetkiienne obliczone na podstawie pkt 4.1 umowy wynoszą 25,67 zł. (wypowiedzenie umowy pożyczki - k. 6)

W ocenie Sądu w okolicznościach sprawy powództwo nie może być uwzględnione, albowiem przedstawiony przez stronę powodową materiał dowodowy nie stanowi wystarczającej podstawy uwzględnienia powództwa pomimo tego, iż zachodzą warunki do wydania wyroku zaocznego.

Niestawiennictwo pozwanego nie zwalnia Sądu z dokonania merytorycznej oceny powództwa i przedłożonych przez stronę powodową dowodów. Jak wynika z treści art. 339 §1 i 2 kpc, sąd wyda wyrok zaoczny, jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, przyjmując za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Zobowiązanie osób podpisanych na wekslu in blanco powstaje z chwilą jego wydania i ma charakter warunkowy. Wywołuje ono bowiem pełne skutki z mocą wsteczną dopiero wówczas, gdy weksel zostanie wypełniony i odpowiada przepisom prawa wekslowego.

Podzielić należy stanowisko Sądu Najwyższego (w sprawach II CSK 719/12, II CSK 160/07), zgodnie z którym konieczne do uznania za weksel własny in blanco w rozumieniu art. 10 w związku z art.103 Pr. weksl dokumentu niepełnego z punktu widzenia wymagań przewidzianych w art. 101 Pr. weksl. jest udzielenie odbiorcy tego dokumentu przez osobę, która złożyła na nim podpis w zamiarze zaciągnięcia zobowiązania wekslowego, upoważnienia do uzupełnienia go w określony sposób. Jeżeli upoważnienie to ma postać pisemną, nazywane jest zwyczajowo deklaracją wekslową. Dokument niemający w chwili wystawienia wszystkich cech weksla własnego, którego wręczeniu nie towarzyszyłoby porozumienie stron w sprawie określonego jego uzupełnienia przez odbiorcę, nie mógłby zostać skutecznie uzupełniony jako weksel in blanco. Nadanie takiemu dokumentowi wszystkich cech wymaganych przez art. 101 Pr. weksl. bez zgody osób podpisanych mogłoby być kwalifikowane jedynie jako podrobienie weksla

W oświadczeniu powoda z dnia 19.07.2017 r. (wypowiedzenie umowy pożyczki) załączonego do pozwu (k. 6) wskazano, że weksel in blanco podpisany przez pozwaną został wypełniony zgodnie z postanowieniami umowy oraz deklaracji wekslowej. Wynika stąd, że zarówno umowa będąca stosunkiem podstawowym, z którym związane było wystawienie weksla in blanco jak też deklaracja wekslowa zostały sporządzone w formie pisemnej.

Powód nie przedkładając deklaracji wekslowej ani umowy pożyczki, z którą związane było wystawienie weksla przez pozwaną, nie wykazał zasadności swojego żądania. Weksel in blanco jest ściśle powiązany z porozumieniem stron w sprawie jego uzupełnienia, a zobowiązanie z niego wynikające nie funkcjonuje w oderwaniu od deklaracji wekslowej. W tej sytuacji niemożliwe jest zweryfikowanie poprawności wypełnienia weksla co do wysokości wskazanej w nim kwoty jak też co do wykazania określonych w deklaracji wekslowej przesłanek do wypełnienia weksla. Nie została także wykazana wymagalność dochodzonej kwoty z uwagi na brak dowodu doręczenia wypowiedzenia umowy pożyczki pozwanej. Wypowiedzenie umowy pożyczki w części dotyczącej wypełnienia weksla powołuje się na

postanowienia umowy pożyczki, której nie przedłożono, co uniemożliwia weryfikację prawdziwości twierdzeń powoda co do prawidłowości wypełnienia weksla.

Powód nie udowodnił też, iż przysługuje mu roszczenie o zapłatę odsetek umownych za opóźnienie w zapłacie należności wynikającej z weksla równych dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie, odsetki te nie wynikają z treści przedłożonego przez powoda weksla.

Stosownie do art. 6 KC ciężar dowodu istnienia, wysokości i wymagalności roszczenia spoczywa na powodzie, który w tym postępowaniu wskazanych okoliczności nie wykazał. Zgodnie z treścią art. 232 kpc strony zobowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Ciężar udowodnienia faktów uzasadniających objęte pozwem roszczenie spoczywał na powodzie, który winien zatem wykazać wszystkie okoliczności stanowiące podstawę żądania pozwu. Nie można było również w przedmiotowej sprawie uznać, że pozwany nie przedstawiając swojego stanowiska w rzeczywistości uznał powództwo. Sąd jest zobligowany do uznania twierdzeń powoda przy bezczynności pozwanego jedynie w przypadku braku wątpliwości co do zasadności pozwu. W niniejszej sprawie natomiast powód nie przedłożył dowodów dostatecznie uzasadniających jego roszczenie.

Wobec powyższego, w ocenie Sądu, istnieją w sprawie uzasadnione wątpliwości, uniemożliwiające przyjęcie za prawdziwe twierdzeń powoda odnoszących się do istnienia, wysokości oraz wymagalności zobowiązania. W tych okolicznościach, pomimo zaistnienia formalnych przesłanek do wydania w sprawie wyroku zaocznego wskutek nie działania w sprawie pozwanej, Sąd powództwo oddalił.